

'Alstublieft' zeggen als je iets vraagt of geeft. Bereid zijn o andere kinderen te helpen. Niet praten met een volle mond. Tegen je verlies kunnen. Eerlijk delen, De waarheid spreken. Rekening houden met de gevoelens van anderen. Goede gewoonten die we bij kinderen veronderstellen. Ten onrechte blijkt vaak.

Dit boek is gewijd aan waarden en normen en de wijze waarop kinderen daarmee leren omgaan. Het verbindt inzichten uit de ethiek met de ontwikkelingspsychologie en plaatst deze in een pedagogisch kader. Belangrijke waarden als fatsoen en betrouwbaarheid komen aan bod, maar ook burgerschapswaarden als vrijheid en tolerantie. De auteur laat zien dat het nastreven van een bepaalde waarde, ten koste kan gaan van een andere waarde en dat moreel gedrag een kwestie is van wikken en wegen en het zoeken naar evenwicht.

Waar de nadruk lang gelegen heeft op inzicht, onderhandelen en overleg met kinderen, benadrukt dit boek het belang van een opvoeding die zich in eerste instantie richt op het aanleren van goede gewoontes. Er wordt gewezen op de betekenis van morele emoties als verontwaardiging, schaamte en schuld en op de onmisbaarheid en de Junctie van het geweten voor de vrije en verantwoordelijke mens. In het slothoofdstuk komen in vogelvlucht enkele grenzen aan de orde waar opvoeders door de moderne samenleving op stuiten. Dit boek geeft handvatten voor ouders, (aanstaande) leerkrachten en pedagogen, zodat het goed samenleven van kinderen en burgers met een verschillende achtergrond wordt bevorderd.

Tom Kroon is wijsgerig' en historisch pedagoog', hij gaf les in het basis-, voortgezet en hoger beroepsonderwijs. Hij adviseert scholen, geeft cursussen aan ouders en maakt deel uit van de redactie van het Pedagogiek in Praktijk Magazine (PIP).